

Song

Jana Kratochvílová

1. Song, song, o tom jak mi plách´
hrát se může jen na černých klávesách
Musí mi to hrát za trest kolikrát,
když se zase vrátí

Song, song, jiskry po pleti,
ruce, co mé tóny hrají z paměti.
Tolik hudby v něm, že tu vždycky jsem,
když se zase vrátí

R: S kyticí třikrát zazvoní,
mužný parfém zblízka mi zavoní,
úsměv číslo jedna, úsměv bezbranný,
modrý pohled S.O.S., S.O.S.

2. Song, song, když se odchýlí
doplnit svou levnou sbírku motýlí.
Zdědil prý ten sklon, to mi říká on,
když se zase vrátí.

Song, song, jako planý vzlyk,
pláče dívka, výzva dívka vykřičník.
Mohla bych jí říct: máš teď míň než nic,
když se zase vrátí.

R:

Recitativ:

Mohla bych jí říct: máš teď míň než nic,
když se zase vrátí ten modrý pohled S.O.S., S.O.S.

3. Song, song, jako představa,
co když ve hře náhle obrat nastává.
Zadáno a dost, nevítaný host,
když se zase vrátí.

Song, song, zmizel vlídný kout,
je tu průvan, táhne, líp je uniknout.
Kéž jsem jako led, slova med i jed,
Když se zase vrátí.